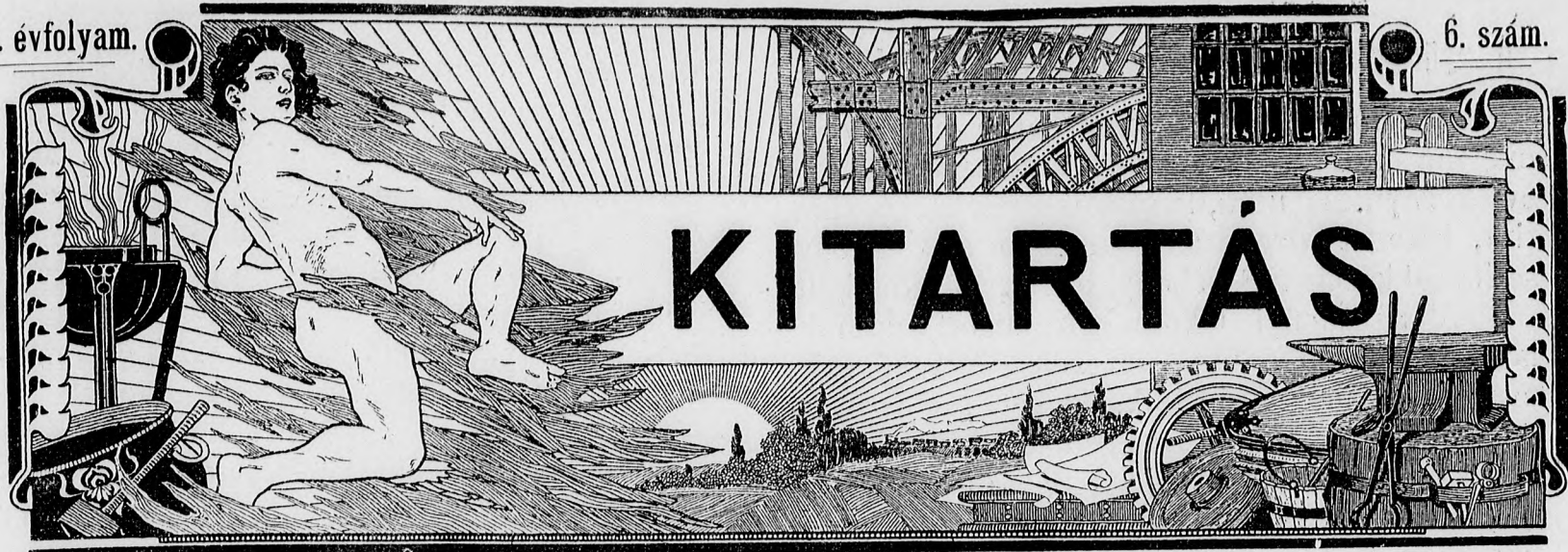

1900. február hó 11-én.

II. évfolyam.

6. szám.

Társadalmi, szépirodalmi és ismeretterjesztő hetilap.

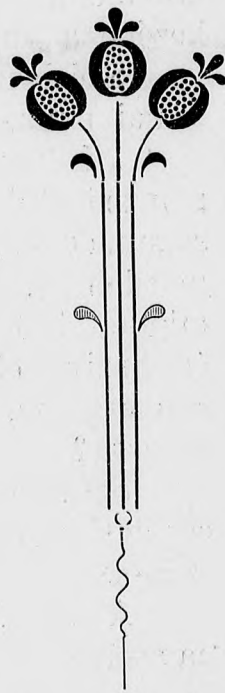
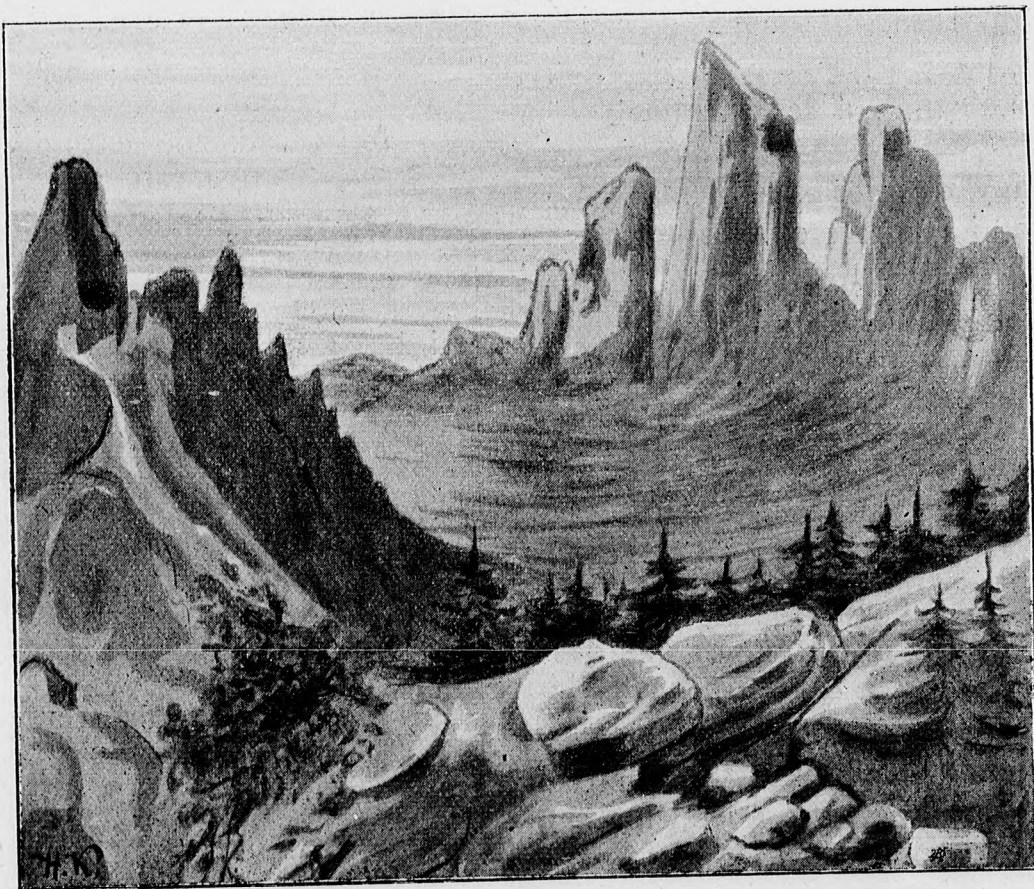
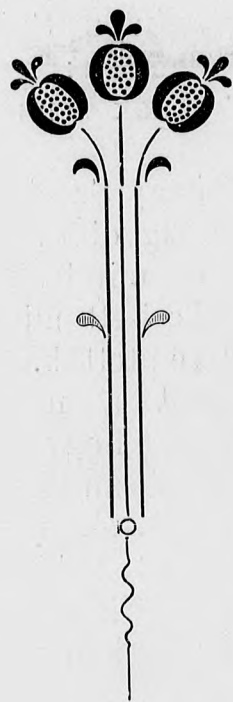
MEGJELENIK VASÁRNAPONKINT.

Előfizetési díj:
Helyben és vidéken postaküldéssel 24 korona.
Az előfizetők baleset általi halál, állandó vagy részleges munkaképtelenség esetére a *Nemzeti Baleset Biztosító Részvénytársaságnál* 2000 koronára vannak biztosítva.

Felőlős szerkesztő:
benedekfalvi dr. LUBY GYULA,
köz- és váltó-ügyvéd,
a m. kir. államvasutak titkára.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
VIII. ker., Köztemető-út 3. sz.
Telefon szám 58-61.

A Montblank.

Ki ne hallotta volna hírét a Montblanknak, Európa legnagyobb hegységének, mely a svájcei alpesek heglánczából nyulik ég felé örökös hóval és jéggel fedve? A vakmerő turistákat sokszor vezeti erre szenvedélyük, hogy megmászszák Európa legmagasabb hegyesucsát s ritkán sikerül, de a legtöbbször végzetes szerencsétlenséggel végződik e vakmerő vállalkozás. Rendesen egész társaságok verődnek össze, akik aztán vezetőt fogadnak s úgy indulnak neki a borzasztó útnak. Mikor felérnek az út közepére, elkezdődik a veszedelmes csuszás-mászás felfelé, összekötözik egymást egy jó erős kötéllal, hogyha valamelyik le talál zuhanni, a többi vissza tarthassa. Nem ritkán azonban csak veszedelem származik ebből az óvintézkedésből, mert gyakran megtörtént már, hogy az egyik szerencsétlen turista magával rántotta a másikat is a borzasztó mélységbe. A legmagasabb régiókban különben sem növényi, sem állati élet nincs már. A hegy lábánál még tölgyek, bükfák vannak, feljebb menve már csak fenyők, még feljebb érve csak törpe fenyő-bokrokat, majd mohot és zuzmát, míg legfelül a halál birodalma kezdődik, hol örökös havat és jeget találunk.

A szövetkezeti eszme a mágnás-kaszinóban.

A nemzeti kaszinó vasárnap a legnagyobb magyar emlékének áldozott. A nemzeti kaszinó évi közgyűlése után, hagyományos szokás szerint, lakoma következett, a melyen a Széchenyi serleggel kezében Széchenyi Imre gróf szónokolt.

A Széchenyi lakomákon tartott szónoklatok rendszeren a nap nevezetességét képezik, mert a kijelölt szónokok, akiket az a megiszteltetés ér, hogy a legnagyobb magyar emlékére ürítsék a tokajival telt diszes serleget, rendszeren egy társadalmi kérdést halygatnak meg és tesznek bírálat tárgyává.

Köztudomásu, hogy a nagy Széchenyi az egész magyar társadalmat szervezte s az ő eszméit ma csupán folytatják, de rendszerint olyan torzalakban, hogy Széchenyi István bizony nehezen ismerne rá ideáljaira.

A vasárnapi beszéd már azért is érdekes volt, mert a legnagyobb magyar családjának egyik tagja, Széchenyi Imre gróf beszélt a magyarság e ragyogó alakjáról és ő mondotta, nem mi mondjuk, hogy a bámulat, amelylyel Széchenyi István lángelméjének adózik, az egyetlen jogczim, mely a legnagyobb Széchenyi érdemeinek méltatásánál, a legkisebbnek adja kezébe a kupát.

Széchenyi nagyszerű törekvéseiről beszélve, a mai nemzedéket jellemezte ezzel a kérdéssel:

„Ki lenne olyan bátor, megkövetelni a mai nemzedéktől, hogy Széchenyi kiváló tulajdonságainak bármelyikére is szert tegyen, hogy jövedelmét, tehetségét, egész idejét, életének minden izét egy eszmének áldozza fel? Hogy érző szívét elméjének vesszőcsapásai alatt vérig sanyargassa, saját hiúságát önön lába alá tapossa?

Széchenyi eszméivel kapcsolatosan a vallás-erkölcsi nevelés szükségességét hangoztatta a szónok.

A mag, melyből Széchenyi István gróf nagysága kinőtt, a keresztény világnézet volt és ennek ma épen az ellenkezőjét látjuk felburjánozni.

Ma az önzés, a haszon és élvezet a mozgató erő és ez a jelszó: „Ugyis rövid az élet, mindenki önmagához áll legközelebb“.

A nagy Széchenyinek pedig az volt a mondása: „A gyöngye önmagát szereti, míg az erős egész nemzeteket hordoz szívében“.

Bármilyen állásban és bármily pályán van is valaki, idejének és tapasztalásának egy részét a közügyeknek kell hogy szentelje.

A szövetkezeti eszme térhódítását helyezte kilátásba az ünnep szónoka, és azt egy jobb jövő előjelének mondotta. Midőn Széchenyi

István a régi Magyarország újraépítéséhez fogott, két pillérre állítá föl alkotását. Az egyik volt a gazdasági, a másik a kulturális alap. Mert jól tudta, hogy a politikai fölépítmény csak úgy lesz képes dacolni az idők viszontagságaival, ha az szilárd alapokon áll. Jegyezék ezt meg maguknak, kivált zsenge koru ifjaink, és ne mondják többé: „Nincs ambi- czióm, nincs talentumom, nem vagyok én szerepre hivatva“. Ám legyen: De ez nem ok, hogy félreálljanak. Hisz hál' Isten, nem ambi- cziókban, nem talentumokban szűkölködik ez ország, hanem azoknak százaiban, ezreiben, millióiban, kik csendes magánkörben sem fele- dik, hogy a ki a haza pilléreinek megerősíté- sére szánt vakolathoz csak egy kavicsot hord, az már Széchenyi példáját követi.

Jóllehet, az ő titáni ereje nagy termő- köveket hengergetett az építés színhelyére, mégis sohasem átalotta kiterjeszteni figyelmét a legkisebb kavicsra is, ha az véreink föl- dicsőítésére szolgált. Hisz maga mondja: „Köz- katonasorban állani s kitüntetés nélkül gyako- rolni a polgári erényt, néha ép oly dicsőséges állás és szintoly szent kötelesség, mint állani a dolgok élén“.

A szövetkezeti eszme pedig szintén Szé- chenyi István e mondásában gyökerezik:

„Egynek minden nehéz, sokaknak semmi sem lehetetlen“.

Ugyanaz az eszme, mely a nagy Széche- nyi Istvánt hevitette, akit a „Legnagyobb Ma- gyar“ néven tisztel még ma is mindenki, ugyanaz a szövetkezeti eszme lelkesített min- ket is, mikor a „Kitartást“ megteremtettük. S hogy mily látnoki képessége volt a nagy Széchenyinek, mikor azt állította, hogy a szövetkezeti eszméje a jövő, semmisen bizo- nyítja jobban, mint az, hogy a „Kitartás“-nak immár 3325 tagja van. Ma állítottuk ki a 3325-dik tagkönyvecskét. Immár elérkeztünk a megalakuláshoz s a jövő hó derekán fel- tétlenül szövetkezetté is alakulunk.

Előre tehát, kitartással!

A jövő már biztosítva van!

Lónyay Stefánia és Erzsébet főhercegnő.

A »Berliner Local-Anzeiger«, amelyben először látott napvilágot az a hír, hogy Stefánia trónörökösné nőül megy Lónyay Elemér grófhhoz, — vasárnapi szá- mában ismét hoz A Opp. (Oppenheim Adolf) tollá- ból egy érdekes cikket, amely azonban ezuttal inkább Erzsébet főhercegnővel, az özvegy trón- örökösné leányával foglalkozik.

Hogy mi igaz és mi nem a »Local-Anzeiger« udvari híreszteléseiből, azt mi nem tudjuk meg- ítélni, de annyi bizonyos, hogy eddigelé a nevezett

lapnak illetékes helyről még egy híret se czáfolták meg, amely erre az afférre vonatkozott.

Egy főhercegasszony sorstragédiája czim alatt irt czikk így szól:

Stefánia özvegy trónörökösnének férjhez menetele közvetlenül a küszöb előtt áll. Ez a nász az utolsó fejezete lesz egy szerelmi regénynek, amely intermezzóival gyakran foglalkoztatta a nyilvánosságot és most valahára véghez ér. De vajjon boldog lesz-e a vég?

Elvégre a főhercegnő elnyerte szive választottját, a férfit, a kit annyira szeret, de . . . elveszti talán örökre egyetlen gyermekének, leányának, Erzsébet főhercezkisasszonynak szivét.

Stefánia főhercegasszony és leánya közt soha egyetlen szó sem hangzott el sem a Lónyay gróffal való közeli egybekelésről, sem a főhercezkisasszonynak egy herceggel — tudvalevőleg egy württembergi herceget emlegettek — való házasságáról. Ezt a beszélgetést mindig elhalasztották. A főhercezkisasszony ugyanis, a nélkül, hogy gróf Lónyay jövődjét állását ismerte volna, félreismerhetetlen ellenszenvvel viseltetett iránta, amit anyjának főudvarmestere, gróf Cholonievskival szemben ismételt ki is fejezett.

A mikor a trónörökösné leányának gróf Lónyayról táplált véleményét megtudta, nagyon megilletődött, mert ép akkor az volt a szándéka, hogy leányát tervéről értesíteni fogja. A trónörökösné, aki mindig igen bizalmatlan volt, gyanakodott, hogy leányát elfogulttá tették a gróf iránt. Alkalmat keresett tehát, hogy a főhercezkisasszony főudvarmesternője jelenlétében kérdezze meg gróf Lónyay iránt táplált ellenszenv oka felől.

— Miért táplálsz ellenszenvet gróf Lónyay Elemér iránt?

— Mert gyűlölöm — felelt hevesen a főhercezkisasszony.

— Gyűlölöd? De hát ismered te a gróft? Beszéltél vele?

— Nem, de ki nem állhatom, látni sem akarom.

— De miért? Elfogulttá tettek a gróf iránt?

— Nem, mama, magam sem tudom, hogy és mint van a dolog, de amióta most egy éve először láttam, azonnal meggyűlöltem. Kérlek, kedves jó mama, velem ne beszélj többé a grófról.

Az utóbbi szavakat oly hevesen mondotta, hogy valószínűnek látszott, hogy a főhercezkisasszony valakitől értesült már az anyja szándékáról. Aztán a trónörökösné félbeszakította a beszélgetést és visszavonult. A főhercezkisasszony pedig e naptól fogva még tartózkodóbb volt és az anya és leánya közti szives viszony elhidegült.

Azalatt közeledett az idő, amikor a főhercezkisasszonyt nagykorúnak kellett nyilvánítani és első ízben kellett megjelenie az udvari bálon. A király akaratához képest az özvegy trónörökösnének lett feladatává, hogy leányával gróf Lónyayval leendő egybekelését tudassa, egyttal pedig kifejtse előtte azt a tervet, hogy ő egy württembergi herceg nejévé legyen. A trónörökösné persze e nagyon is természetes megbízás teljesítésének ellene nem szegülhetett, és elment gyermekéhez, hogy a király akaratának és óhajtatásának megfeleljen.

Hogy milyen beszélgetés folyt Erzsébet főhercezkisasszony szobájában az anya és a leány közt, azt nem lehet tudni, — csak heves zokogás hallatszott ki onnan. Fél órával később az özvegy

trónörökösné a legnagyobb izgatottságban távozott. Mikor belépett a főudvarmesterné, a főhercezkisasszony a kereveten feküdt és oly keservesen sirt, hogy karsu teste megremegett tőle. A főudvarmesterné vigasztalni igyekezett a főhercezkisasszonyt, de ez csak fejét csóválta és így szólt:

— Oh, én oly boldogtalan vagyok, hogy legszívesebben meghalnék és a papámhoz mennék!

Oly nagy fokot ért el az izgatottsága, a zokogása oly heves lett, hogy az udvarmesterné is együtt sirt vele, majd orvosért és a trónörökösnéért küldött. A főhercezkisasszony, a sirás által megkönnyebbülve, egy pillanatra lecsillapodni látszott, de aztán még izgatottabban, gyorsan fel- és alájárni kezdett, folytonosan kiabálva:

— Oh, miért nem vagyok a szegény papámnál!

A trónörökösné hirtelen megállott, majd mintha valami gondolat ragadta volna el, — mielőtt a főudvarmesternő magához tért volna, nyilsebesen eltávozott. A folyosóról ebben a pillanatban lépett be a király. Ki akart kocsizni, mikor meghallotta, hogy unokája hirtelenül rosszul lett, annyira, hogy orvosért kellett küldeni. Tüstént visszafordult, hogy a főhercegnőt lakosztályában fölkeresse. Az izgatott főhercegnő keservesen zokogva épen királyi nagyatyja karjaiba futott. A király, akinek magának is könny szökött szemébe, gyorsan szobájába vezette. mert jól vélte, hogy tudja unokája fölindulásának okát. Sokáig maradtak ott magukban. Az orvost nem is bocsátották be.

— Ez esetben — vélte a király szelid mosolygással — én és a jövő leszünk a legjobb orvosok.

Miután a király unokáját azzal az ígérettel nyugtatta meg, hogy nem szivügről van szó és hogy a württembergi herceg látogatása elmarad, — az özvegy trónörökösnével tárgyalt hosszabban, minek eredménye az lett, hogy házasságának — legalább egyelőre — nem szabad előbb megtörténni, míg Erzsébet főhercegnő meg nem nyugodott édesanyja e lépése fölött, mert különben a legrosszabbtól lehet tartani. A tervbe vett házasságra vonatkozólag szabad választást enged unokájának, hogy hallgasson a maga szívére.

Igy hát ezidőszerint elejtették Erzsébet főhercegnőnek egy württembergi herceggel való összeházasítási tervét. Az özvegy trónörökösné új házassága leányának egy hosszabb utazása idején egész esendben fog megtörténni és Erzsébet főhercegnő csak akkor fogja viszontlátani anyját, Lónyay grófnét, mikor ő kívánja. Az anya még ezt a föltételt is elfogadta s így új házasságának immáron mi sem áll utjában.

*

Igy szól a »Berliner Lokal-Anzeiger« czikke, amely bizonyára mindenfelé élénk feltűnést fog kelteni.

Nagyon sajnálják a magyarok a király bájos unokáját, amiért fiatal szeméből annyi könnynek kell hullania és amiért ilyen hamar került szembe hamvas ifjusága az élet ridegségével. Mert a magyarok különösen szeretik árváját a feledhetetlen trónörökösnék. . . .

Gróf Andrássy Gyula lovas-szobra.

Zala György Podmaniczky-utczai műtermében készen áll gróf Andrássy Gyula lovas-szobrának életnagyságu mintája, a mely tökéletes mása a pályanyertes tervezetnek. A művész nemes ambícióját és gondosságát jellemzi, hogy előbb az életnagyságu mintát készítette el, és csak azután mintázza meg a szobrot a kivitelhez szükséges harmadfélszeres életnagyságban. Ezzel könnyebbé válik az áttekintés s elkerülhető az, hogy aránytalanságok kerüljenek a műbe, a melynek már a pályanyertes modellje egy igazi műalkotással biztatja a fővárost. Másrészt egy életnagyságu mintánál jobban meg lehet ítélni az összehatást és minden jellegzetességet, a mely nem csekély fontosságú oly alak megörökítésénél, a kit még a mai nemzedék nagy része ismert. E segéd-minta láttára azoknak aggodalma is elvész, a kik nagyon ellenezték, hogy gróf Andrássy Gyula alakja lóháton örökíttessék meg. Az a nyugodtság, a melylyel Andrássy lován ül, hiven fejezi ki a nagy államférfiu higgadtságát és méltóságát. Feje födetlen, homloka szabad és jellemző erővel mutatja be a lángeszű diplomatának, a lelkes hazafinak vonásait. A ló gyeplőjét lazán tartja kezében és komoly, de szelid tekintettel néz előre. A ló nyugodt, rendes trappban van ábrázolva, hogy inkább talapzatul szolgáljon és ne azt a benyomást keltse, mint pl. egy hadvezérnél a paripa.

A művész a lovat gróf Andrássy Gyula lova után mintázta, a melyet Andrássy Tivadar gróf bocsátott rendelkezésére. A diszmagyarruha hü mása annak, a mit Andrássy a koronázáskor viselt, ezzel mintegy hisztórikus jelleget adva az emlékműnek. Az egész lovas egy alacsony talapzatot fog kapni, elején az Andrássyak czimerével. Ez a kis talapzat azután egy nagy szürke-gránit alépitményre kerül, mely lépcsőzetes aljban érintkezik a földdel. Az alépitmény elő részén Andrássy Gyula gróf életleírása, hátsó részén pedig az emlékmű története lesz olvasható. A jobb- és baloldalt pedig domborművek ékesítik, melyek egyike a koronázási jelenetet, másika a berlini kongresszust mutatja.

Az egész mű csodálatos nyugodtsága s egyszerűsége mellett is impozáns, a kiváló művész vésőjére valló. A szobrot az új országház előtt fogják elhelyezni, még pedig szakítva a régi sablonnal, előzőleg ki fogják próbálni és arra a helyre állítják, a hol legjobban érvényesül.

Polgár bírák.

Esküdtek Magyarországon, az új rend életbe léptetéséig. csupán sajtó útján elkövetett vétségekben ítélték. Most büntettekben is a polgárokból alakult esküdtbírák ítélték.

A bűnvádi eljárás a polgári bíróság hatáskörébe utalta ezután azokat a bűneseteket is, a melyeknek a büntetése, büntető-törvénykönyvünk paragrafusai szerint halál, életfogytig tartó börtön, öt évet meghaladó fegyház és államfogház.

Az új esküdszéki ítékezés bemutatója e hó 6-án volt.

Nevezetes nap volt ez a magyar törvénykezés életében, mert hiszen a legnehezebb, de egyszersmind a legmagasztosabb dolog ítélni embertársaink bűnös dolgában, igazság és emberi jogok szerint.

»Ne ítélj, hogy ne ítéltessél«. mondja az irás,

és bizony önmagába kell szállnia annak a polgárbírónak, aki ezentul az ítélőszéke elé állított vádlottra kimondja, hogy bűnösnek találtatott.

Az ítélkező esküdtek, esküt tesznek a törvény-szék elnökének a kezéhez, mely így hangzik:

Fogadom az élő Istenre, hogy kötelességemet hiven fogom teljesíteni, a törvényt megtartom, a tárgyalás menetét gondos figyelemmel kísérem, a tárgyaló ügyről határozatunk kimondásáig mással, mint esküdtársaimmal nem érintkezem, s félretéve kedvezést, félelmet és személyes tekintetet, mind a vádlott ellen, mind a mellette fölhozott bizonyítékokat egyenlő gondossággal és pártatlan lelkiismeretességgel mérlegetem s ebből merített meggyőződés szerint igazságosan és a törvény értelmében fogok határozni, Isten engem úgy segítjen!

Pártatlan lelkiismeretességgel, az ebből merített meggyőződésük szerint ítélték tehát már most is a polgárbírák.

Hiszen a hivatásos bírák, a komoly jogtudósok is mindig ezt tették és teszik ezentul is, de a polgárbíráknak, az esküdszéknek előnye éppen abban van a jogászbírák felett, hogy míg amazok a törvény rideg betűit alkalmazták mindig a vádlotakra, és jogilag ítélték el helyesen, vagy követtek el, nem is ritkán, szörnyű és végzetes jogi tévedéseket, addig az esküdtek, az egyszerű polgárok többsége, nem igen sokat konyit ugyan a joghoz és nem tudja betéve a büntető-törvényt, de legközvetlenebb érzése után indul és inkább a saját lelkével mérlegeli a bűn esetét.

Elfogultabbak a szigorú ítéletek hozásánál, a mikor a bűnöst évekre kizárják a társadalomból, avagy halált követelnek vétkeért, ezért emberségebbek és inkább igyekeznek mentőokokat, indokokat találni, enyhítő körülményeket, mint lelkiismeretüket esetleg igazságtalan ítélettel terhelni.

Akiket a polgárbírák már elítéltek és a jövőben nálunk elítélnék, azok is a társadalomnak a gyermekei, még a legelvetemültebb gyilkosok is.

A végzetet, a mely reánk nehezedik, az öröklődött terheltséget, a mint az elme-orvosok és a kriminálisták a bűnre való szülöktől örökölt hajlandóságot nevezik, a különös körülményeket, a születés és környezett befolyását, mindezt mérlegelni kell az ítékezésnél.

A felelősség nagy. Szép szavakkal jellemezte Geguss Gusztáv főügyészi helyettes az első esküdszéket üdvözlő beszédében.

A legnemesebb, de egyszersmind a legsúlyosabb felelősség hárul ime ránk. Az állam polgárai kezébe tette le a maga rendjének társadalma békéjének védelmét, mindnyájunknak becsületét, szabadságát, életét. Ember kell ide, a kinek egy eszme, egy gondolata foglalja le, egy akarat vonja szilárdul össze értései.

A templomba vallásos ihlettel lépünk és istenfélelemmel. Azzal van teli a mi lelkünk. Ugy lépünk ide is be. Az igazságszeretetet hozzuk el szívünkben és törvénytisztelettel töltjük meg azt. A hagyományok pedig, a melyek uralkodók voltak törvényházainkban, hassanak át ezentul is mindenkit és osztassanak meg önkkel, esküdtbíró urak azoknak az érdemes bírótársaknak részére, akik ennek a vérnek országszerte becsületet szereztek.

Köszönetnyilvánítás. Meleghangu köszönetnyilatkozatot kaptunk a napokban ismét, melyet itt közlünk egész terjedelmében:

Engedje meg a »Kitartás« tekintetes szerkesztősege, hogy őszinte köszönetemet nyilvánítsam azon nem várt segélyért, amelyben a »Kitartás« útján részesültem. Végszükségemben a kétségbeeséstől mentett meg azon *husz korona* segély, amelyben részesültem s hálát adok Istennek, hogy nemes, önzetlen emberbaráti intézményünknek tagja lehetek. Fogadják mégegyszer hálás köszönetemet.

Kelt Budapesten, 1900. február 4.

Székelyhidy Bálint,
mozdonykimosó.

Különös állatviadal. Madridban furesa állatviadalt rendeztek. A viaskodásban résztvett egy bika, egy oroszlán, egy párducz és egy medve. A dolognak az lett a vége, hogy a bika elbánt a többi hárommal. A czirkusz tulajdonosa a porond szélén örködött egy töltött puskával, amely véletlenül elszült. Husz néző súlyosan megsebesült, egy németnek kilötte a szemét.

Muszká tanulók iszákossága. A legártalmasabb muszkapálinka, a vutki már befurakodott a muszka tanulóifjuság közé is. A legtöbbször a rossz példa ennek az oka, de sok esetben a szülők is, akik elvakultságukban azt hiszik, hogy az iskolás gyermekeiknek nem árt, sőt használ is egy kis pálinka. Az iszákosság azután rendkívül nagy mértékben terjedt el a serdülő gyermekek között. Az iszákosság ellen működő egyesület erős mozgalmat indított a baj megakasztására. A pétervári iskolaorvosokat tapasztalataik bemutatására hívták fel s az eredmény borzalmas volt. Az alkoholista iskolás gyermekek egy részénél teljes apátiát tapasztaltak, amely gyakran hülyeségbe megy át. Az alkohol rendszeres élvezése útján krónikus álmokór állott be más gyermekeknél, azután nyavalyatörés is sok akadt, amit semmiféle uton-módon sem lehet meggyógyítani. A gyermekek vutkíra költik minden zsebpénzüket. Különösen borzalmas adatokra akadtak a vidéken. A kazáni egyetem egyik professzora konstataulta például, hogy az elemi iskolákban huszonhét tanuló közül tizenkilencz alkoholista, huszonegy gimnazista közül pedig tíz akadt, aki tökéletes korhely. Dr. Skarsinszki pétervári orvos pedig a leányiskolákban tapasztalt szomorú dolgokat. Egy felsőbb leányiskolában harmincz növendék közül huszonhat legalább egyszer részeg volt már.

REGÉNY-CSARNOK.

A ki nem tudott kettőt szeretni.

Regény.

Irta Halévy J.

(Folytatás.)

Criquette megcsókolta a szegény asszonyt, ki mosolygott s elringattatta magát a jövőről való álmokba. Lassan haladt a sir felé, de nem érezte. — Ez a nagy kegyelem, melyben a jó Isten a sörvadásban sinlődőköt részesíti.

Brinkart mama május 30-ikán egyszerre összeroskadt, mély ájulata fogta el és az orvos, kiért Paszkal elfutott, s már eszméletnél találta, nyugalmat, tejet és erőlevest rendelt s megtiltotta a beszélést. A lépcsőn azt mondta a szenes asszonynak, midőn kikísérte:

— A beteg veszve van. Haldoklóhoz hittak engem.

A következő négy nap nyugodtan mult el. A gyermekek egész nap a betegnél voltak és midőn este a színházba menniök kellett, a szénkereskedő felváltotta őket s virrasztott mellette.

Junius negyediken este nyolcz órakor a színházi szolga és a rendező kétségbe voltak esve, össze-vissza futkostak lépcsőkön, folyosókon, benéztek minden öltözőbe és mindenütt ugyanazt kérdezték: — Látta Criquettet?

Senkisé látta őt.

— Hát Paszkalt?

Senkisé látta Paszkalt.

A Gri-Gri nyolczvanadik előadása volt. Már kezdeni kellett volna, egy negyed óra elmúlt, a közönség nyugtalanodni kezdett, és Criquette, kinek már a harmadik jelenetben föl kell lépni, még nem volt ott: mit csináljanak hát?

A rendező kiment az utczára s végre valahára látta Criquettet szaladva és egyedül jönni.

— Hadd kezdjenek, — kiáltott a színházi szolgának — tíz percz múlva készen lesz . . . Criquette, siess hát!

— Oh kérem, ne haragudjék, — a mama — az én mamám nagyon rosszul volt — vért hányt, — rosszul, nagyon rosszul van!

Az izgalomtól és ijedségtől kimerülten Criquette a rendező karjai közé hanyatlott.

— Nem haragszom rád, szegény gyermek. Te jó, pontos, engedelmes gyermek vagy. De a közönség — hiszen tudod. — Csak jer hamar s ne sirj már. Mikor hazajössz, anyád megint jobban érzi magát, hidd el. Hány éves?

— Még csak 30 éves mult.

— Abban a korban még sokat elbir az ember. — Siessünk.

Ezalatt fölmentek; már az első jelenetnek vége. Criquettet gyorsan felöltöztették; a rendező is ott maradt és egyre kiáltott: — Hamar, hamar, siessenek!

Mig szegényes ruháit majdnem letépték róla, s fejedelmi díszbe öltöztették, ide-oda rángatták és huzgálták, Criquette a rendezővel beszélt.

— Ah, rendező ur, egészen elfeledtem mondani, bocsássa meg, Paszkal édes anyámnál maradt.

— Jól van gyermekem, jól van.

— De nem kell büntetést fizetnie?
 — Nem, nem gyermekem, ne aggódj a miatt.
 Most kiáltottak: — Kolibri a színre — Kolibri!
 Criquette a közönség előtt ismét visszanyerte
 bátorságát, ámbár még nagyon izgatott volt, s meg-
 lehetőszen biztos hangon beszélt,

Aurélie visszajött két óra múlva az orvossal,
 de rossz hírt hozott. Az orvos mondta, hogy a beteg
 talán még tuléli az éjt, de holnap minden bizony-
 nyal meghal még alkonyat előtt.

Ezen hír gyorsan terjedt el a színházban és
 általános részvétet keltett. Mindenki szerette Cri-

A resiczai szénbányából.

Mikor belépett, Rozita a kulisszák közt várt rá.
 — Angyalom, kis angyalom, ne aggódjál!
 Auréliet anyádhoz küldtem a színházi orvossal;
 Aurélienek gondja lesz rá, hogy semmiben se legyen
 hiánya s majd hírt hoz nekünk, bizonyára jobban
 lesz — ne sirj, kicsikém.

quettet, olyan kedves jó gyermek volt. A mult héten
 egy gépész súlyosan megsérült és annak követke-
 zésében meghalt, és Criquette akkor az egész színház-
 ban gyűjtött az özvegy számára, s azt mondta:
 »Adjanak, adjanak a szegény asszonynak, ki most
 egyedül maradt a világon!«

És ő is, a szegény gyermek, most egyedül fog maradni. Néhány gépész együtt állt és beszélgetett halkkal, egy tüzoltó hallotta beszédüket.

— Gyűjteni kell a színháznál Criquette anyjának a temetésére, — szól az egyik.

— Criquette, nemde az a kis, kedves leányka,

Midőn Aurélie Rozitával közölte, a mit az orvos mondott, ez utóbbi őszinte könnyekre fakadt. Aurélie arra figyelmeztette őt szokott nyugalmával, hogy majd újból kell kendőznie, s épen midőn tudósítását befejezte, Criquette az öltözőbe rohant s kiabált: »Anyám! hogy van anyám?«

A resiczai szénbányából.

ki annyira megnevetteti az embert? kérdezte a tüzoltó, — és az anyja meghalt?

— Még nem, de halálán van,

Erre a tüzoltó elővette kopott tárcáját e szavakkal: »Itt van két sous a gyűjtés számára, holnap este nincs szolgálatom.

Aurélie rövid szavakkal megnyugtatta őt.

A negyedik felvonás elején Rozita mondta: — Aurélie, a szegény gyermek ma éjjel nem mehet haza egyedül; ön vele megy és ha szükséges lenne, maradjon ott az éjjel. — De nem, jobb lesz, ha én megyek, nem akarom elhagyni a szegény gyermekei.

— Igen, magam megyek. A herceg az operában van, ha előadás után hazajön, mondja el neki, mi történt.

E szerint Criquelette először életében beszállt éjjel után egy elegáns, piros atlaszszal bélelt könnyű hintóba, melynek bakján angol kocsis és egy kis groom ült bőrnadrágban és magasszáru hajtókás csizmában.

(Folytatása következik.)

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Századunk magyar irodalma képekben. Széchenyi föllépésétől a kiegyezésig. Irta: Endrődi Sándor. Megjelent az Athenaeumnál, kemény kötésben 472 lapon. A nagyközönségnek, s kivált az ifjúságnak szánt, s a művelt izlésnek megfelelő könyvet, mely írói modorban és élvezetesen megírt kézikönyv, mely irodalomtörténetünk legbecsesebb és legmozgalmasabb korszakát nem a szokott tudós rendszerességgel, hanem szabad előadásban, essay-szerűleg írta meg. Ez a könyv eredetileg azon francziára is lefordítandó művek egy becses darabja, mely irodalomtörténetünket a művelt világ számára is könnyen hozzáférhetővé akarja tenni. Endrődi Sándor a művet úgy végezte, hogy egyben a hazai művelt közönség kezébe is egy olyan könyvet ad, amelyből nagyobb erőfeszítés nélkül szinte gyönyörködve ismerkedik meg a »nagy kor« irodalmi mozgalmával, e szellemirányokkal, klasszikus íróink egyéniségével, műveikkel s az egész korszak kiemelkedő jelenségeivel. — A nem közönséges föladatot Endrődi a költő meleg szívével és az író finom izlésével és tapintatával oldotta meg. Könyve, mely ebben a nemben most egyetlen, valóban élvezetesen és világosan van írva, emellett pedig stílje és gondolatmenete végig leköti az olvasó figyelmét. Mivel a nehéz irodalomtörténeti kézikönyvek mellett a közönség jó nagy része alig van tájékozva ennek a korszaknak irodalmi életéről, Endrődi könyve nagy szolgálatot a magyar művelt életnek.

Szent Gellért emléke. Az új eskütéri hiddal szemben, a Gellérthegy sziklafalába, melyet most faragnak ki művészi formára, érdekes műemlék jön. A király által ajándékozott tíz szobor egyike, Szent Gellért emlékszobra, mely most készül Jankovics Gyula várbarzari műtermében. Az emlék főalakja, Gellért püspök, hatalmas agg ember, aki szent áhitattal tekint föl az égre, jobbában keresztet tart, míg balkezét keblére szoritja. Arcza és alakja egyaránt hiven jellemzi az apostolt. A talpazatról egy pogány magyar vitéz tekint föl a püspökre. Arczán már látszik a megtérés jele. A hatalmas emlékmű fölállítva nemcsak a budai oldalról, hanem a pesti partról is látható lesz.

ISMERETEK TÁRA.

Oszkár, a krokodilus.

Az orvostudomány eddig többnyire tengeri nyulakat használt a kísérletezésekre. A kísérleti nyulacska után ezentúl a kísérleti krokodilusról is lehet szó. A Pasteur-intézetben ugyanis van egy krokodilus, amely a szép Oszkár névre hallgat s amelynél nem az a fontos körülmény, hogy rengeteg nagy az étvágya, hanem hogy úgy emészti a legveszedel-

mesebb mérgeket, akár a csemegét. Se kolera, sem tuberkulózis bacillus nem árt neki. Jól érezte magát továbbra is és csak úgy falt, mint azelőtt. Csak a diftéria nem volt egészen az inyére. Hanem azt is kiheverte csakhamar és a husdarabokat, amit odanyujtottak neki, megint mohón kapkodta be, még az etetőit is elbirta volna. A véreből különben kolera, tuberkulózis és más ragadós veszedelmek ellen való szérumot készítenek.

Világító kályha.

Giraud chautily fizikus új kályhát talált fel, amely a mellett hogy melegíti a szobát, még előállítja az izzó lámpákhoz szükséges elektromos áramot is. És azért fűtés nem kell több, mint rendszeren.

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

Figyelmeztetés! Kérjük a tisztelt tagokat, hogy minden egyes befizetésnél a tagkönyvecske számát okvetlenül felírják a sek- vagy utalvány-lapokra, mert különben a nehézkes kezelés miatt könnyen megtörténhetik, hogy igényeik csorbát szenvednek.

Az ó-budai hajógyár tüzoltó testületének bálja. Fényesen sikerült bált rendezett az előnyösen ismert ó-budai hajógyár tüzoltó-testülete szombaton e hó harmadikán az ó-budai »Korona« cz. vendéglő disztermében. A fényesen kivilágított teremben szebbnél-szebb asszonyok, leányok várták a patroness megjelenését, hogy megkezdhesse a türelmetlen fiatalság a tánczot. Közvetlen a lady patronesse előtt jött Ruh főparancsnok bájos neje, kit beléptekor is zajosan megéljeneztek. Majd a katonazenekar harsány hangja mellett bevonult Szupánné, a lady patroness is és mindketten egyelőre számukra kijelölt magaslaton foglaltak helyet. Ekkor vette kezdetét a táncz, mely kivilágos kivríradtig tartott. A figyelmes rendezőség gyönyörű tánczrenddel kedveskedett a hölgyeknek.

Képeinkhez.

A resiczai szénbányákból. Két képet mutatunk itt be olvasóinknak, melyek mindegyike a resiczai bányákat ábrázolja. Az egyik a nehéz, fárasztó és egészségölő munkát a bánya mélyében, a másik pedig egy ünnepélyt a bányában. Valóban megható elgondolni, hogy vannak értelmes, okos, ügyes munkás emberek, kik egész életüket a legveszedelmesebb munkának, a szénbánya-munkának kénytelenek szentelni. Borzasztó mélységekbe szállanak le a föld méhébe, hogy tüzelő és világító anyagot hozzanak onnan napvilágra az emberek százezreinek. A szénbányászati tudvalevőleg a legveszedelmesebb és legegészségölőbb valamennyi munka között. Nemcsak hasonlíthatatlanul nehezebb valamennyi bányamunkánál, de az ott lappangó mérges gázok mellett, hogy az emberi életet megrövidítik, borzasztó szerencsétlenségeket idéznek elő. Az ugynevezett *bányalég*, mely csakis a szénbányákban fejlődik, ha felrobban véletlenül, irtózatossá pusztítást képes végbevéinni a gyanútlanul dolgozó munkások között.

Előfizetők postája.

Egy szakképzett ács-mesterember alkalmazást keres. Esetleg bármilyen munkát is elvállal. Levelek a kiadóhivatalba kéretnek „ácsmester“ jelige alatt.

Csere. A szegedi üzletvezetőség területén beosztott pálya-felvigyázó cserélni óhajt, a jobbpárti vagy szegedi üzletvezetőség területén beosztott pályafelvigyázóval. Bővebbet Dudás György pfz, N.-Zsám pályaudvar ad.

A miskolci üzletvezetőség területén alkalmazott pályaőr cserélni óhajt vonatkisérvével vagy állomási málházóval. Cserélni óhajtók bővebb felvilágosítást nyerhetnek a »Kitartás« kiadóhivatalától, hol az e tárgyban beérkező levelekre is szívesen válaszolnak.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Felkérjük igen tisztelt tagjainkat, hogy a szerkesztői üzeneteket elolvassni szíveskedjenek, mert tekintve attól, hogy levelekre, levelezőlapokra, utalvány- vagy cheque-lapon tett kérdésekre többnyire itt válaszolunk s a beküldött pénzküldeményeket, ha több óra küldetnek, itt nyugtázzuk, gyakran általános érdeklődéseket is adunk, bár névre szólunk.

Mezey Sándor, Munkács. Köszönjük lelkes támogatásának újabb jelét s ügyünknek terjesztését. Kérjük szíves fáradozásait továbbra is. Levelének tartalmára rövid idő alatt külön levélben válaszolunk. Addig is szívélyesen üdvözöljük. — Szemann János, Dubovszky Ferencz, Kassa. A hiányzó 3. számú lapot s benne 3—3 db postachequet b. czimükre azonnal elküldöttük, reméljük megkapták. Szívélyes üdvözet. — Balogh Miklós, Lunka. Hiányzó lapjait — melyek csak a postán kallódhattak el — a közölt új czimre azonnal elküldöttük. Szíveskedjék egy levelezőlapon bennünket értesíteni, hogy megkapta-e. Üdvözöljük. — Nagy Lajos, Tany. Ugy tagbevallását, mint pedig b. levelét megkaptuk. A közölt adatokat előjegyeztük, törzslapját kiállítottuk. Teljesen rendben van. Szívélyesen üdvözöljük. — Schönfeld Sámuel, S.-A.-Ujhely. Levelezőlapját megkaptuk, azonnal válaszoltunk, reméljük megkapta. Üdvözöljük. — Szabó János, Vas-Sz.-Kereszt. A kért lapokat azonnal utnak indítottuk. Fáradozásait a szövetkezet nevében előre is köszönjük. Szívélyesen üdvözöljük. — Schmiermund Kornél, Vukovár. Beküldött 6 koronát megkaptuk, 1900 január, február és márczius hónapokra számoltuk el. Üdvözöljük. — Járosi József, Kassa. Értesítést megkaptuk, megfelelően intézkedtünk. Szívélyesen üdvözöljük. — Szimicz József, Budapest. Levelét megkaptuk, czimszalagot kijavítottuk, a többire legközelebb külön levélben válaszolunk. Üdvözet. — Szehtlik Orbán, Kassa. Beküldött 5 frtot = 10 koronát megkaptuk s azt 1899 május 1-től számítva javára irtuk, ezáltal tagsági jogosultsága 1899 május 1-től kezdődik. Szívélyesen. Üdvözöljük. — Pandur János, Erzsébetfalva. Beküldött 4 koronát 1900 január és februárra számoltuk el, üdvözöljük. — Guba József, Bród. Beküldött 6 koronát 1900 január, február és márczius hónapokra javára irtuk. Üdvözet. — Kovács Mihály, Csála. Czimszalagját kijavítottuk. Ottani intéző urnak, Varga Zsigmondnak is irtunk, mert személyesen ismerjük. Üdvözöljük. — Dávid Pál, Szabadka.

Tagbevallást megkaptuk, teljesen rendben van. Üdvözöljük. — Bene János, Kassa. Köszönjük a szíves értesítést, a kívánt dolgokat mai napon postára tettük, jövő héten külön levélben fogjuk felkeresni, mert a márczius hóban tartandó alakuló közgyűlésünk tárgyában sok kérésünk és közlendőnk van. Szívélyesen üdvözöljük. — Petyko András, Eger. Thof György ur lapjait egyelőre az Ön czimére fogjuk küldeni, szíveskedjék azokat kézbesíteni, legutolsó lapszámunkat újra beküldöttük s mellékeltünk hozzá 3 darab chequet is, szíveségét köszönjük. Üdvözöljük. — Baudis Rudi, Budapest. Személyes ígéretünknek mai postával tettünk eleget. Szívélyes üdvözet a legközelebbi viszontlátásig. — Szigethi Márton, Petrozsán. Igaza van, csak a postán kallódhatnak el a lapok, mert részünkről az elküldés mindig a legnagyobb pontossággal történik. Ha a legközelebbi lapokat ismét nem kapná rendesen, szíveskedjék bennünket erről postafordultával értesíteni, hogy a postai igazgatóságnál panaszt tehesünk. A hiányzó lapokat elküldöttük. Szívélyesen üdvözöljük. — Illosvai János, Tisza-Ujlak. Tagbevallását az értesítés értelmében kijavítottuk. Örömmel szolgál, hogy lapjait rendesen kapja, ha a postán a kézbesítés rendben megy, nem is lehet másképp, mert tőlünk a legpontosabban lesznek mindig elküldve. — Ballo János, Budapest. Lakváltozást tudomásul vettük, czimszalagot kijavítottuk, szívélyesen üdvözöljük. — Mayer József, Nógrád. Köszönjük a szíves értesítést, teljesen rendben van, szívélyesen üdvözöljük. — Schmidthauer Alajos, Súly-Saáp. A tagbevallást megkaptuk, teljesen rendben van, a hiányzó 4. számú lapot elküldöttük, szívélyesen üdvözöljük. — Csoma Ferencz, S.-A.-Ujhely. Beküldött 2 koronát megkaptuk, tagkönyvet elküldöttük, örömmel üdvözöljük tagjaink között s kérjük, terjeszsze a szövetkezetet barátai és ismerősei között. — Teschárs Vilmos, P.-Vázsony. A küldött 4 koronát köszönettel kézhez vettük s b. czimére és javára 1900 február és márczius hónapokra elszámoltuk. Szívélyesen üdvözöljük. — Pék Márton, Ács. Mai napon 6 koronát vettünk s azt 1899 május és június, valamint 1900 február hónapokra számoltuk el. Üdvözöljük. — Dygós Henrik, Bród. Beküldött 6 koronát megkaptuk, 1900 február, márczius és április hónapokra számoltuk el, szívélyes üdvözet. — Zsebők István, Ács. A beküldött 4 koronát 1899 július és 1900 február hónapokra számoltuk el. Üdvözöljük. — Mocsay Pál, Rákos-Keresztur. Küldött 4 koronát 1900 január és február hónapokra számoltuk el. Üdvözöljük. — Hány József, Mező-Keresztes. Szívesen értesítjük, hogy 1899 június 1-től 1900 február 28-ig teljesen rendben van. Van szerencsénk egyuttal tudatni, hogy a f. évi márczius hóban tartandó alakuló közgyűlésünk érdekében legközelebb külön levéllel fogjuk felkeresni. Szívélyesen üdvözöljük. — Wieszcák Henrik, Kassa. Beküldött 6 koronát 1900 február, márczius és április hónapokra könyveltük el, a beküldött tagbevallást pontosan átolvastuk, tudomásul vettük, előjegyeztük, teljesen rendben van. A lapokat »Kassa fűtőház« czimezzük, ha ez nem volna helyes, kérjük, értesítsen bennünket néhány sorral. — Kiss István, Kassa. Azt hisszük, hogy tagsági beállításra volt szüksége, elküldöttük. Üdvözöljük. — Husztyik Pál, Budapest. Miután rendelkezésünkre állottak, nagyon szívesen tettünk eleget kérelmének, azt hisszük, hogy már kézhez vette. Szívélyesen üdvözöljük. — Irlofszky József, Petrilla. Beküldött 2 koronát megkaptuk, lapokat Kraiter ur czimén fogjuk küldeni, szívélyesen üdvözöljük. — Kramer Simon, Kratz Ádám, Bród. Legutolsó lapszámunkat újra elküldöttük s mellékeltünk hozzá 3—3 darab chequet is. Szívélyesen üdvözöljük. — Ganzer István, Szombathely. Szíves fáradozásait a szövetkezet érdekében nagyon köszönjük, Plechl urnak a tagkönyvet elküldöttük, kérjük továbbra is lelkes támogatását, alakuló közgyűlésünket f. év

márczius havában tartjuk, meghívóinkat még e hóban küldjük széjjel. Szívélyesen üdvözljük. — *Könyves Kálmán, K.-Félegyháza.* Őszintén köszönjük Önnek is a szövetkezet érdekében tett fáradozásait, kérjük, terjeszse továbbra is, hisz minden egyes tagunk erkölesi és anyagi érdekében történik. Üdvözljük. — *Molnár Mihály, Ács.* Felvettük, a tagkönyvet elküldöttük, lapot megindítottuk, szívélyesen üdvözljük. — *Biró András, Bustyaháza.* Szívesen értesítjük, hogy szabályaink értelmében csak akkor fogadjuk el utánfizetését, ha 1899 májusában még nem mult el 50 éves, sziveskedjék ez értelemben bennünket értesíteni, hogy ennek megfelelőleg intézkedhessünk. Czimszalag kijavítása iránt intézkedtünk. Üdvözljük. — *Buczkó János, Makó.* Szívélyes üdvözetünket küldjük Önnek a szövetkezet nevében, kérjük támogatását és fáradozását a jövőben is, Palagi urnak tagkönyvét elküldöttük, lapot megindítottuk. Köszönjük. — *Klepeisz Ferencz, Kassa.* A tagbevállásra okvetlen szükségünk van, miután ez képezi alapját minden egyes tagunk törzslapjának, ezért legutolsó lapunkat újra elküldöttük s bevállást mellékelünk hozzá, kérjük annak adatait pontosan kitölteni s nekünk beküldeni. Szíves fáradozásait a szövetkezet érdekében, annak nevében őszintén köszönjük, kérjük támogatását továbbra is. Petrus urnak tagkönyvét elküldöttük, lapot megindítottuk. Szívélyesen üdvözljük. — *Rigász András, Kassa.* Elveszett lapot újra elküldöttük, reméljük megkapta, mellékelünk hozzá 3 drb cheque-t is. Szívélyes üdvözet. — *Kurázs Imre, Arad.* Felvettük, tagkönyvet kiállítottuk, elküldöttük, mellékelünk hozzá egy tagbevállást is, kérjük ezt pontosan kitölteni s nekünk beküldeni. Azt hisszük azonban, hogy a cím nem elegendő, ha lehet, kérjük pontosabb címét velünk közölni. — *Márkus János Budapest.* Kérelmének eleget teszünk, külön levelet is irtunk. Üdvözljük. — *Tóth Mihály, Győr.* Legutolsó lapszámunkat újra elküldöttük s mellékelünk hozzá 3 drb tagbevállást. Czimszalagot kijavítottuk. Többit figyelemmel kísérjük. Szívélyesen üdvözljük. — *Máté Kertész Mihály, Ujszékely.* A lapok elküldése tekintetében kérjük szíves türelmét, márczius 11-én tartjuk előreláthatólag alakuló közgyűlésünket s akkor a postahivatal igénybevételével fogjuk rendezni úgy, mint a legnagyobb napilapoknál van, mert most már 3315 példányt küldünk széjjel betenkint. Hiányzó lapokat külön keresztkötéssel elküldöttük s mellékelünk hozzá cheque-lapot és tagbevállást is. Üdvözljük. — *Dézsy Imre, Munkács.* Előre is köszönjük lelkes támogatását. Jelezzük, hogy külön levelet is irtunk. Reméljük megkapta. Szívélyesen üdvözljük. — *B. O. Pomogy.* Január és február hónapokra. Igen el, tetszése szerint esetleg félévre is. Alakuló közgyűlésünket, ha elkészülünk az előmunkálatokkal, 1900 márczius 11-én, legkésőbb márczius 18-án tartjuk. Hiányzó lapot elküldöttük. Szívélyesen üdvözljük. — *Hazelbauer József, Kassa.* A hiányzó lapot és 3 drb cheque-lapot b. címére elküldöttük. Reméljük megkapta. Szívélyesen üdvözljük. — *Juck János, Melsicz.* Igen, a levelet megkaptuk, az értesítés a szerkesztői üzenetekből tévedésből kimaradt, a napokban külön levelet irtunk, szívélyesen üdvözljük. — *Bognár István, Nagy-Ut.* Örömmel üdvözljük tagjaink sorában, tagkönyvét kiállítottuk s elküldöttük, lapot megindítottuk. Ha most még nehézségekbe is ütközik, kérjük kettőzött lelkesedéssel küzdeni szövetkezetünk érdekében, meg vagyunk győződve, hogy az eredmény nem marad el. Köszönjük előre is, szívélyesen üdvözljük. — *Bagaméry László, T.-Sz.-Márton.* Igen, teljesen rendben van, tagsági illetékei 1899 május 1-től 1900 márczius 31-ig ki vannak fizetve, tagsági, illetve szövetkezeti jogosultsága 1899 május 1-től kezdődik. Szívélyesen üdvözljük. — *Deák István, Kőbánya.* Szívélyesen üdvözljük nősülése alkalmából, legjobbakat kívánjuk. A tagbevállást és a be-

küldött tagdíjat köszönettel megkaptuk. Szívélyesen üdvözljük. — *Hegedüs József, Szolnok.* Beküldött tagbevállás teljesen rendben van, minden tag maga állítja ki, orvosra nincs szükség. Legutolsó lapszámunkat újra elküldöttük s mellékelünk hozzá 3 drb cheque-t is. Szívélyesen üdvözljük. — *Csonka János, Ecseg.* Levelezőlapját megkaptuk, megfelelően intézkedtünk, szívélyesen üdvözljük. — *Perényi János, Királyháza.* Óhajának a kegyed személyét illetőleg eleget fogunk tenni, ma irtunk Zalaváry urnak is, szívélyesen üdvözljük. — *Németh János, Upor.* A mint láthatja, szívesen tettünk eleget kérelmének, óhajtuk, hogy eredménye legyen, ha érdeklődők jelentkezni fognak, azonnal értesítjük. — *Dudás György, N.-Zsám.* Szívesen tettünk eleget kérelmének, reméljük, hogy lesz sikere. Schmidt János tagunkra vonatkozólag intézkedtünk. Levelének többi részére a napokban levélileg válaszolunk. Üdvözljük. — *Zsigó György, Nagyvárad.* Szíves fáradozásait ez uton is őszintén köszönjük. Jól esik régi tagjaink őszinte ragaszkodását látni, a tagkönyvet elküldöttük. Legközelebb külön levélben keressük fel. Szívélyesen üdvözljük. — *Zsebők István, Ács.* Legutolsó lapszámunkat újra elküldöttük, mellékelünk hozzá egy tagbevállást és egy gyűjtőívet, reméljük megkapta. Szíves és lelkes támogatását ügyünknek köszönjük előre és kérjük jövőre is. Szívélyesen üdvözljük. — *Lóska József, Vizes-Rét.* Levelét megkaptuk, szívesen járunk közbe ügyében, ha eredményes lépéseket tettünk, azonnal értesíteni fogjuk. Szívélyesen üdvözljük. — *Horváth János, Gyanafalva.* Legutolsó lapszámunkat újra elküldöttük s mellékelünk hozzá tagbevállást is, kérjük annak rovatait pontosan kiállítani s nekünk visszaküldeni. Üdvözet. — *Németh Simon, Magyar-Boly.* Igen, összes tagjainknak ki kell állítani, ezért legutolsó lapszámunkat újra elküldöttük s mellékelünk hozzá 2 drb tagbevállást is, kérjük kiállítani s beküldeni, levelének többi tartalmára a napokban külön levelet irtunk. Szívélyesen üdvözljük. — *Lavicska Gergely, Gunja.* A czimszalagot kijavítottuk, hiányzó lapot elküldöttük, szívélyesen üdvözljük. — *Müller András, Budapest.* Ugy a főkönyvünkben, mint a czimszalagon kijavítottuk a keresztnevet, kérjük tagkönyvét adandó alkalommal behozni, hogy ha ott is téves, hogy kijavithassuk. Szívélyesen üdvözljük. — *Schiller Miksa, Meczenzéf.* Mai póstával 3 koronát kaptunk, sziveskedjék velünk tudatni, hogy az egy korona fölösleget mire számoljuk el. Szívélyesen üdvözljük. — *Máté Mihály, Segesvár.* A legutolsó lapszámot újra elküldöttük s mellékelünk egy tagbevállási ívet is, kérjük kiállítani s beküldeni. Szívélyesen üdvözljük. — *Kertész Albert, Szaár.* Beküldött 4 koronát megkaptuk, s jelzett módon könyveltük el, köszönjük. Kérjük ügyünk szíves támogatását a jövőre is. Szívélyes üdvözet. — *Pávics Miklós, Bród.* A négy koronát január és február hónapokra könyveltük el, szívélyesen üdvözljük. — *Schneier János, Cz.-Berczel.* Ugy a január havi tagsági illetéket, valamint a tagsági bevállást megkaptuk, köszönjük, teljesen rendben van. Üdvözljük. — *Ujecz Knejel Ferencz, Hunyad-Dobra.* Beküldött 8 koronát kézhez vettük köszönettel s 1899. május és 1900. február, márczius és április hónapokra könyveltük el. Tagsági illetékei 1899. május 1-től 1900. április 30-áig teljesen rendben vannak s szövetkezeti jogosultsága 1899. május 1-től kezdődik. — *Papp Zsigmond, Királyháza.* 4 koronát köszönettel megkaptuk, 1900. január és február hónapokra számoltuk el, szívélyes üdvözet. — *Selmeczi Imre, Peszák.* Legközelebb rendezni fogjuk, addig kérjük szíves türelmét, jelenleg összes időnket igénybe veszi azon óriási munka, mely az alakuló közgyűlés előkészítésével jár, alakuló közgyűlésünket ugyanis előreláthatólag 1900. márczius 11-én tartjuk. Üdvözljük. — *Dávid Pál, Szabadka.* Megkaptuk, köszönjük, a lap elküldése iránt intézkedtünk, üdvözljük.

— *Balogh Benedek, Tarna-Méra*. 1899. december 1-től 1900. február 28-áig teljesen rendben van. Szívélyes üdvözet. — *Jánoscsák János, Kassa*. Köszönjük az értesítést, örvendünk, hogy rendben van. Üdvözljük. — *Mészáros György, Szeged*. Hiányzó lapot nagyon szívesen pótoltuk. Reméljük megkapta! Üdvözljük. — *Perényi János, Királyháza*. Köszönjük szíves fáradozását s kérjük azt a szövetkezet nevében továbbra is. Csépes ur részére küldött 4 koronát megkaptuk s azt 1900. január és február hóra könyveltük el, miután januárra hátralékban volt; az utánfizetést kérjük a jövő hónaptól elkezdni. Csépes ur tagsági jogosultsága 1899. december 1-től van eddig befejezve. Szívélyesen üdvözljük. — *Buczkó György, Kassa*. Beküldött 6 koronát kézhez vettük, 1900. évi február, márczius és április hónapokra számoltuk el. Szívélyesen üdvözljük. — *Gacs Sámuel, Királyháza*. Beküldött 6 koronát köszönettel megkaptuk, 1899. július és augusztus valamint 1900. február hónapokra számoltuk el. Szívélyesen üdvözljük. — *Baudiss Rezső, Budapest*. Szíves értesítését vettük, köszönjük. Bár intézkedtünk, hogy legutolsó lapszámunkat b. címére azonnal elküldjék s hogy egy tagsági bevallást is mellékeljenek, mégis óvatosságból irodafőnökünk személyesen is fog bevallást b. czimednek kézbesíteni. Mindnyájunk részéről szívélyes üdvözet, a vasárnapi viszontlátásig. — *Schill Károly, B.-Keresztur*. Lakváltozást tudomásul vettük, megfelelően intézkedtünk. Szívélyesen üdvözljük. — *Faragó Sándor, S.-A.-Ujhely*. Tagsági bevallást megkaptuk. Miután még nem mult el 50 éves, igen, utánafizethet. Ezen szándékáról azonban értesítsen bennünket egy levelező-lapon, hogy megfelelően intézkedhessünk. Szívélyesen üdvözljük. — *Németh Gyula, Budapest*. Meghívóinkat az alakuló közgyűlésre még e hónapban szétküldjük, mert azt, ha az előmunkálatokkal — mi óriási fáradságos, lázas munkát igényel — készen leszünk márczius 11-én, de legkésőbb márczius 18-án fogjuk tartani. Ezt különben b. czimed, ha a szerkesztői üzeneteket figyelemmel kíséri, mire tagjainkat felkértük, — már több ízben olvashatta volna. Miután pedig t. czim Budapesten lakik, hogy minderről meggyőződ-hessék — szíveskedjék bennünket bármikor felkeresni, mindenkor szívesen látjuk. Szívélyesen üdvözljük. — *Petrán József Ede, Técső*. Beküldött 3 drb cheque-lapon foglalt 7251. szám nem a tagkönyv számát jeienti, hanem a »Kitartás« cheque-számláját a postahivatálnál. Jövőben kérjük csak ezen cheque-lapon a havi tagilletékeket beküldeni bélyegtelenül, csak a névalírás után tessék a tagkönyvszámát kitüntetni. Szívélyesen üdvözljük. — *Perennyei Mibály, Budapest*. Beküldött 6 koronát 1900. január, február, márczius hónapokra számoltuk el. Hiányzó lapszámot és a kért felhívásokat b. címére elküldöttük. Köszönjük a szövetkezet nevében előre is szíves fáradozásait. Üdvözet. — *Hiznyik József, S.-A.-Ujhely*. Legutolsó lapszámunkat újra elküldöttük. Mellékelünk hozzá 3 drb cheque-lapot, szívélyesen üdvözljük. — *Juresku István, Krusonecz*. Beküldött 6 koronát megkaptuk, megfelelően elszámoltuk, köszönjük. Cheque-lapot küldöttünk. Üdvözljük. — *Bodor Ferencz, Kis-Terenne*. Teljesen rendben van, szívélyesen üdvözljük. — *Harmos Péter, Pásztó*. Beküldött 6 koronát megkaptuk, 1899. december, 1900. január és február hónapokra számoltuk el, szívélyesen üdvözljük, teljesen rendben van. — *Till Károly, Ferenczváros*. Beküldött 6 koronát köszönettel kézhez vettük és 1900. január, február és márczius hónapokra számoltuk el, szívélyesen üdvözljük. Nagyon szeretnénk, ha személyesen megismerkedhetnénk. Ha ideje engedi, kérjük keressen fel bennünket, nagyon szívesen látnánk. — *Kertész János, Soborsin*. Az elkallódott lapszámot b. címére elküldöttük s mellékelünk hozzá 4 drb cheque is. Üdvözljük. — *Jakab János, Bánóc*. Vettük szíves és jóakaratu sorait. Tót nyelven egy-

előre még nem adhatjuk ki lapunkat, mert ez a szövetkezetnek nagy költséget okozna, s ezt a tagoknak kellene viselni, ha azonban több tót nyelvű tagjaink lesznek, mi előreláthatólag csakhamar bekövetkezik, úgy tót nyelven is kiadjuk. Üdvözljük. — *Für Vilmos, Fogaras*. Legutolsó lapszámunkat b. címére azonnal elküldöttük s mellékelünk hozzá 3 drb cheque is. Reméljük megkapta! Szívélyes üdvözet. — *Dávid József, Nagy-Szlabos*. Felvettük 1900. január 1-től kezdve s örömmel üdvözljük tagjaink sorában. Tagkönyvecskéjéhez mellékelünk egy tagbevallást is s kérjük annak rovatait pontosan kitölteni s nekünk visszaküldeni. Január 1-től megjelent lapjainkat elküldöttük. Reméljük megkapta. Üdvözljük. — *Dudás Bertalan, S.-A.-Ujhely*. Üdvözljük tagjaink sorában, könyvét elküldöttük. Külön levelet irtunk, üdvözljük. — *Nedeczky Ottó, Nagy-Maros*. Beküldött 54 koronát köszönettel kézhez vettük. Szíves sorait várjuk, üdvözljük. — *Boromissza Antal, Eszék*. Nagyon örülünk, a kívánt módon számoltuk el. Jelen lapunkat már a közölt új címre küldöttük el, hiányzó lapokat elküldöttük. Szívélyesen üdvözljük. — *Czirkovits István, Zágráb*. Beküldött 6 koronát köszönettel kézhez vettük, 1900. február, márczius és április hónapokra könyveltük el. Üdvözljük. — *Végh István, Budapest*. Minden egyes tagunk részéről szükségünk van a tagsági bevallásra, mert ez képezi a törzslap alapját, kérjük azért a legutolsó lapszámunkkal beküldött tagsági bevallást kitölteni s nekünk beküldeni. Kérjük továbbá a szerkesztői üzeneteket mindig átolvasni, a tagbevallások szükségességét is a szerkesztői üzenetekben már többször kifejtettük. Üdvözljük. — *Kiss Bálint, Bród*. Szentessy ur oda nyilatkozott, hogy a könyvet elküldötte, valószínűleg a postán elkallódott, most újra elküldötte becses címére, reméljük megkapta! Szívélyesen üdvözljük. — *Harmati István, Zemir*. A költeményeket elküldöttük, a posta hanyagsága az oka, hogy nem kézbesítették, vagy hogy el is kallódott, most újra elküldöttük, szíveskedjék bennünket egy levelező-lapon értesíteni, megkapta-e, mert most már nyugtalanok vagyunk. Tagbevallást megkaptuk. Szívélyesen üdvözljük. — *Fodor György, Kecskemét*. Jelen lapunkat már az új címre küldöttük. Reméljük, hogy pontosan kézbesítik majd. Üdvözljük. — *Csernai Kálmán, Tisza-Kálmánfalva*. Czim-szalagját kijavítottuk, legutolsó lapszámunkat újra elküldöttük, mellékelünk hozzá 3 drb. cheque is. Kérjük, terjeszsze szövetkezetünket új beosztási helyén is lelkesen barátai, ismerősei és társai között. Üdvözljük. — *László Ferencz, Maros-Ludas*. Január és február hóra könyveltük, hiányzó lapot elküldöttük, szívélyesen üdvözljük. — *Tóth Károly, Kis-Terenne*. Beküldött 4 koronát 1900 február és márczius hónapokra könyveltük el, szívélyesen üdvözljük. — *Barabás József, Debreczen*. Örömet okozott szíves ismerésük, köszönjük. Legutolsó lapszámunkat újra elküldöttük s mellékelünk hozzá b. kívánságuk szerint egy szabályszerűen kiállított cheque-lapot is. Szívélyesen üdvözljük nejjével együtt. — *Kolozsvári Ferencz, Királyháza*. A kért új chequeket elküldöttük, reméljük megkapta. Üdvözljük. — *Blum Henrik, Zágráb*. Beküldött 6 koronát köszönettel vettük s 1899. december, 1900. január és február hónapokra könyveltük el, szívélyes üdvözet. — *Sánta Donát, Segesvár*. A kért tagbevallási ivet elküldöttük. Magunknak is nagy könnyebbséget okozna a levonás, de miután nemcsak vasuti alkalmazott tagunk, hanem más társadalmi állásuak is vannak, úgy az kétféle kezelést s nagy nehézséget okozna. Üdvözljük. A cheque-lapra kérjük a tagkönyv számát mindig ráírni a név után. — *Bihari József, Nagyvárad*. Óhajtjuk, hogy áthelyeztetése előnyére legyen. A czim-szalagot kijavítottuk s jelen lapunkat már új beosztási helyére küldöttük. Nagyváradon még nem igen ismerik szövetkezetünket, kérjük, terjeszsze ott lelkesen

barátai, ismerősei s hivataltársai körében. Köszönjük a szövetkezet nevében előre is szíves fáradozásait. — *Szűcs Károly, M.-Bogát.* Kivánságához képest tagsági bevallását visszaküldöttük s küldöttünk egy új tagbevallási ívet, a régit kérjük megsemmisíteni s az újat kiállítani s nekünk beküldeni. Üdvözljük. — *Végh János, Sándor-Udvar.* Mult hó 20-án kézhez vett b. soraira a napokban válaszolni fogunk, kérjük türelmét, addig is üdvözljük. — *Holezraiter Ferencz, Maklár.* Igen, megkaptuk, teljesen rendben van, üdvözljük. — *Tamássy Géza, Szeged.* Köszönjük szövetkezetünk nevében lelkes támogatásának újabb jelét. Csányi urnak tagkönyvét beküldöttük. Szívélyesen üdvözljük. — *Dobó József, Orsova.* Szíves sorait megkaptuk. Lapokat e hónapban Orsovára, márcziusban Szegedre fogjuk küldeni. Szívélyesen üdvözljük. — *Somodi Imre, Kecskemét.* Köszönjük ismételt szíves támogatását. Majercsik urnak a tagkönyvét és az 1900. január 1-től megjelent lapokat is elküldöttük. T. Czim részére pedig legutolsó lapszámunkat újra elküldöttük s mellékelünk hozzá 3 drb. chequet is. Kérjük lelkes fáradozását s szövetkezetünk szíves képviselőjét a jövőre is. — *Wolf Nándor, Pécs.* Köszönjük szíves fáradozásait előre is. Külön levelet is irtunk. Reméljük megkapta. Szívélyesen üdvözljük. — *Kiss József, Budapest.* Lapokat rendesen elküldjük. Csak a póstahivatal kézbesítése ellen lehet panasz, arról már több ízben meggyőződünk. Hiányzó lapot elküldöttük. Szívélyesen üdvözljük. — *Forján Alajos, Gyanafalva.* Szívesen várunk, jogosultságát fentartjuk, kérjük azonban márczius 1-ső napjaiban rendezni. Szívélyesen üdvözljük. — *Nyeste Sámuel, Bátor.* Levelező-lapját megkaptuk, nagyon szívesen fogunk ügyében közbenjárni; a napokban külön levelet írunk, addig is szívélyesen üdvözljük. — *Kertész János, Soborsin.* Igen, teljesen helyesen vannak kiállítva. Köszönjük, rendben van. Üdvözljük. — *Kún István, Eger.* A kért tagbevallást elküldöttük; reméljük, megkapta. Kérjük kiállítani és sürgősen beküldeni. Szívélyesen üdvözljük. — *Benyó János, Bars-Tolmács.* Legutolsó lapszámunkat újra elküldöttük, mellékelünk hozzá 3 drb tagbevallási ívet, kérjük kiállítani és sürgősen beküldeni. Legszívélyesebben üdvözljük. — *Ujecz Knezel Ferencz, H.-Dobra.* Örülünk, hogy végre rendben van. Reméljük, hogy most már rendesen fogja lapjait kapni. Szívélyesen üdvözljük.

Figyelmeztetés.

Felkérjük tagjainkat, hogy a „Tagbevallási íveket“ kellőleg kitöltve, mielőbb szíveskedjenek beküldeni, mert a küszöbön lévő szövetkezetté alakulás előmunkálataihoz sürgősen szükségesek.

Figyelem!

BALOGH LAJOS uri és női divatárak üzlete
Budapest, Rottenbiller-utca 1.

Ajánlja a következő divatcikkeit a legjobb és legfinomabb kivitelben a legjutányosabb árak mellett:

Fehér férfi ingek.

Sima mellel, gallér és közelő nélkül frt 1.20, 1.50, 1.75, 2.—, 2.25,
Szegélyes ing, gallér és közelő nélkül frt 1.30, 1.60, 1.80, 2.25, 2.40,
Ing, gallér és közelővel frt 1.20, 1.30, 1.50 1.75, 2.—.

Fehér ing, divatos színes mellel.

Szegélyes	1.30, 1.50, 1.75	Francia creton ingek 1.30, 1.50, 1.80
Sima mellel	1.30	Oxford legerősebb
Batizst mellel	1.60, 1.80	Fü ingek fehér vagy színes 1.—, 1.20
Francia batizst ing	1.50, 1.75, 2.25	

A felsorolt ingek nyakbőrségei 35 ctmrtől 48 ctmrig raktáron vannak.

Flanell ingek, vagy ugynevezett turista-ingek.

Szaten minden színben drb-ja	1.30, 1.50
Fél batizst	1.25, 1.50, 1.80
Batizst	2.—
Fél nyerselyemből	1.30, 1.50, 1.80, 2.—, 2.50
Nyerselyem	3.—, 4.—, 5.—

A »Kitartás« igen tisztelt előfizetőinek, ha tagsági könyvecskéjükkel vagy annak számával magukat igazolják 10% árengedmény.

Vidéki megrendelések gyorsan, jutányosan eszközöltetnek.

Buschmann F. könyvnyomdája Budapest (Haris-Bazár).

Vigyázz!

100 drb látképes levelező-lap válogatva mindenféle kivitelben

KLEIN VILMOS

l á t k é p e s l e v e l e z ő - l a p o k k i a d ó h i v a t a l a

Budapest, Kerepesi-ut 73.

Vidéki megrendelések leggyorsabban, legpontosabban és legjutányosabban eszközöltetnek.

Papir nagybani raktára.

A »Kitartás« igen tisztelt előfizetőinek, ha tagsági könyvükkel igazolják magukat 10% árengedmény.

Czimbalmaim az ezredéves kiállításon kitüntetve.

Szalon-czimbalmok

pedálos, barna vagy feketében, kitünő erős csengő hanggal, erős szerkezettel, 3 évi jótállással. Bolti ár 150 frt, nálam 75 frtért kaphatók. — Alapos tanítást is elvállalok, havonta 8 frtért.

Árjegyzéket bérmentve küldök.

JEGESI GÉZA

műokleveles czimbalomkészítő és a vaskoronás czimbalom feltalálója

Budapest, VII., nefelejts-utca 43. sz.
készítési telepen.

NEM HULL A HAJ, NINCS TÖBBÉ KOPASZ EMBER

Szenzációt kelt a gyógyfűkivonatomban, melyet évek hosszú során át tanulmányoztam, hogy mikép lehessen meggátolni a megkopaszodást.

EXIKÁTOR

1 üveg ára 2 korona 40 fillér.

Felfedeztem és százszoros pénzzel fizetek, ha kétszeri használat után rögtön meg nem szűnik a hajhullás, korpaképződés és mindennemű fejbőrbetegség.

Kapható gyógyszerárakban és mindennemű illat- és piperecikk-kereskedésben.

Főraktár: Török József gyógyszerháza, Király-utca 12.

Erdélyi főraktár és vezérképviselőség: GÓTH GYULA, illat- és piperecikk-nagykereskedőnél, Gyulafehérvár, főtér.

Vidéki megrendeléseket utánvétellel azonnal eszközöl:

Egyedüli készítő és széküldési raktára **DOBÉ NÁNDOR**, uri-, női- és színházi fodrász Budapest, Nefelejts-utca 27.